

[Kofod-Svendsen]

Vi kan ikke støtte forslaget, som det ligger her. Men vi er da interesseret i nogle analyser for at få kulegravet de påstande og argumenter, der fremføres.

Lykketoft (S):

Det, jeg har lyttet mig til, er, at i hvert fald Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti klart ser, at vi har et problem, og at man på den anden side ser en række administrative problemer, lidt i retning af dem, skatteministeren også fremdrog i sin indledning, ved at gennemføre dette forslag.

Jeg vil gerne tilslutte mig det, hr. Stavad sagde tidligere. Vi er ikke forelskede i en bestemt administrativ løsning. Vi har fremsat dette forslag for at få hul på en alvorlig diskussion. Vi ved udmærket godt, at selv nok så megen indsigt og erfaring i, hvordan disse ting i hvert fald ikke kan gøres og tidligere har været gjort, sætter os ikke i stand til fra oppositionsbænken at lave et fuldt færdigt forslag. Derfor er det også et beslutningsforslag, vi har fremsat for at understrege nogle intentioner og markere nogle problemer.

Jeg vil håbe og tro, at jeg kan tage til indtægt, at et flertal i Folketinget har samme ønske, og at vi med udgangspunkt i dette forslag, men måske endende med en helt anden model, kan få taget fat på de reelle problemer. Det mener jeg til gengæld er meget vigtigt.

Så vil jeg ikke sige andet og mere om det administrative end kort, at det er forkert, når det f.eks. fra Venstres ordfører blev sagt, at dette forslag betyder, at de fleste aktionærer skal gemme en masse købs- og salgsnotaer i mange år. Netop anvendelsen af lagerprincippet efter 3 år gør, at vi bare skal have rede på en engangsværdi til den saldoopgørelse, der i virkeligheden jo sker, og så vide, hvad der sker af salg. Resten giver sig jo i de løbende statusopgørelser, som man under alle omstændigheder skal gøre på sin selvangivelse. Jeg tror altså nok, at der er nogle misforståelser også i det, hr. Søren Rasmussen fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer oprindeligt sagde om, hvor meget papirarbejde der vil være i at køre en sådan model. Men hvis man kan gøre det anderledes, hvis man kan gøre det enklere, nå de samme intentioner, er vi dybt, dybt interesseret.

Som jeg kort sagde tidligere, har vi faktisk afprøvet i dialog og forhandling med regeringen i

efteråret en række andre metoder til at tackle dette problem. Hver gang er vi blevet mødt med en forbløffende mangel på konstruktivitet fra den anden side. Det er også lidt den beklagelse, jeg godt kunne udtale efter debatten i dag. Alle har haft nogle indvendinger, men ingen har så offensivt selv sagt, hvordan de kunne forestille sig at man løste et problem – også de, der godt kunne se problemet, har holdt sig langt væk fra at formulere en løsning. Vi har altså вовet at stikke hovedet ind i løvens gab og give et bud på det, og vi håber meget, at det kan give baggrund for, at man begynder at tage problemet alvorligt.

Jeg skal måske til sidst meget kort prøve at svare på nogle af de spørgsmål om fortiden, som blev rejst sidst i debatten. Jeg skal også huske at sige, at inspirationen til at vælge præcis denne model har vi delvis fået fra de overvejelser, der i øjeblikket er ved at blive udformet i lovgivning i Norge, så det er altså ikke grebet ud af den helt blå luft. Jeg tror, at det vil være meget nyttigt, at vi i det udvalgsarbejde, som kommer, giver os tid og får bistand fra skatteministeren til at få belyst, hvordan tingene er skruet sammen i vore nabolande, hvilke overvejelser om ændringer man dér har, og hvordan person- og selskabsskatten spiller sammen i vore nabolande, for det er meget afgørende.

Om fortiden vil jeg bare sige, at jeg var medlem af den regering, der gennemførte 3-års-reglen. Jeg var selv – og det var meget udtalt – før jeg blev minister, meget stærk kritiker af det forslag. Jeg forsøgte også at overbevise mine daværende koalitions partnere, hvorfra jeg så at sige arvede et fuldt færdigt lovforslag på det tidspunkt, om, at man ikke skulle gennemføre forslaget i den form. Det lykkedes ikke, og derfor blev det gennemført. Jeg har fra start til slut og i alle de debatter, vi har haft i Folketinget i den mellemliggende tid, sagt, at det var en uholdbar konstruktion. Det var en uholdbar konstruktion med et hovedaktionærbegreb, som man bare skal være mere end 4 aktionærer eller anpartshavere for at afskaffe for sit eget vedkommende. Det er så mange eventyrligt banale skatteundvigelsesmanøvrer, hr. Stavad og jeg og andre har kigget på i Ligningsrådet i årenes løb, som er blevet resultatet af det meget fir-kantede hovedaktionærbegreb, meget let manipulerbare hovedaktionærbegreb, som blev indført i 1981.